

MASneep, gehouden te Bedum, 19-04-2020

L. Luk. 5: 1-11 en Joh. 20: 19-31

T. Joh. 21: 1-8

Ps. 95: 1, 2

Ps. 70: 2 (na de wet)

Ps. 127: 1, 2

Gz. 31: 1

Ps. 46: 2, 4

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

U kent het misschien wel, als u eens bij een concert bent geweest. Een toegift. Als het concert is afgelopen vertrekt de dirigent met de vocalisten naar de coulissen, en dan blijft het publiek allemaal zitten, waar ze wachten op hun terugkomst van de dirigent en de vocalisten naar het podium voor een toegift. Iets extra's.

Ergens is dat ook het geval in ons tekstgedeelte.
Een toegift.
Hoe dan?

Een toegift van Johannes. De Heere Jezus Die heeft Zijn discipelen na zijn opstanding al twee keer ontmoet. Het is tot een heerlijk hoogtepunt gekomen bij de belijdenis van Thomas: "Mijn Heere en mijn God". En dan lijkt het alsof Johannes ook op dat hoogtepunt afsluit. Al Zijn discipelen hebben Hem herkend en geloven in Hem als de opgestane Heere en dan sluit Johannes het ook af in hoofdstuk 20 de verzen 30 en 31: "Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan die niet beschreven zijn in het boek, maar deze zijn beschreven opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God en opdat u door te geloven het leven zult hebben in Zijn naam."

Gemeente, dat is toch een prachtig einde!

En we zouden het boek Johannes als we niet beter zouden weten bijna dichtslaan. Maar dan zien we dat Johannes als het ware nog een keer terugkomt en begint met hoofdstuk 21: Hierna openaarde Jezus Zich opnieuw. We krijgen een toegift.

Dat is toch wel verrassend, eigenlijk. En tegelijkertijd moeten we natuurlijk ook zeggen dat Johannes ook hoofdstuk 21 door de Heilige Geest gedreven heeft geschreven. En dat dat dus elke letter en elk woord, elk detail ook echt op zijn plaats staat. Het is er niet zomaar, dit hoofdstuk.

Het is met een bepaald doel. Elke verschijning van de Heere Jezus had ook een bepaald doel. Denkt u aan de verschijning aan Maria Magdalena, dat had als doel dat, dat Maria de Heere Jezus moest loslaten om nog veel inniger verbonden te worden met Hem.

En aan Thomas.

Thomas die die mocht de Heere Jezus zien, die moest zijn wonden zien in zijn zij. Die moest hij zelfs aanraken. Waarom? Omdat Thomas niet geloofde. Het had tot doel om Thomas tot geloof te brengen, dat de Heere Jezus leeft.

De Emmaüsgangers.

Aan hen verscheen de Heere Jezus, om hen vanuit de Schriften te laten zien dat Hij de opgestane Christus is.

En hier in Johannes 21 openbaart de Heere Zich voor de derde keer aan Zijn discipelen. Johannes die noemt dat iets verderop in vers 14. Dit was de derde keer dat Jezus Zich aan Zijn discipelen openbaarde.

Maar waarom?

Wat is hier precies het doel van de verschijning van de Heere Jezus?

Kijk gemeente, dan moeten we goed letten op de omstandigheden. Dan moeten we goed letten op het tijdstip waarop de Heere Jezus Zich opnieuw aan de discipelen openbaart.

Thema: Jezus openbaart zich opnieuw aan Zijn discipelen.

- 1. Hij doet dat met het oog op hun zending.**
- 2. daarbij richt Hij hun blik op hun Zender.**

1. Hij doet dat met het oog op hun zending

En dan ligt de sleutel om tot het juiste antwoord op deze vraag te komen in Lucas 5. Daar hebben we gelezen van een soortgelijk wonder als wat hier gebeurt in onze tekstwoorden.

In elk geval drie van de zeven discipelen die hier aanwezig zijn in Johannes 21, waren toen ook al aanwezig. Simon Petrus en de zonen van Zebedeüs. En met dat wonder in Lucas 5 had de Heere Jezus Zijn discipelen geroepen. Hij had ze toen tot Zijn discipelen gemaakt. En daar gebruikte de Heere Jezus het wonder van de visvangst voor.

En dan staat er aan het slot van deze gebeurtenis in Lucas 5: *‘en nadat ze hun schepen aan land hadden gebracht lieten zij alles achter en ze volgden Hem’*.

Dat was drie jaar geleden. En nu drie jaar later zijn ze eigenlijk weer op dezelfde plaats, misschien wel in het zelfde schip.

En zijn ze weer hun oude werk aan het doen. Zijn ze weer aan het vissen.

Die wonderbare visvangst uit Lucas 5, waar hing die mee samen?

Inderdaad, met hun roeping!

Om vissers van mensen te worden.

Hun roeping om Jezus te gaan volgen. Jezus had gezegd van nu aan zult u geen vissen meer vangen, maar u zult mensen gaan vangen. En hier, na de opstanding van de Heere Jezus gaat die roeping om mensen te vangen een nieuwe fase in.

Want, en dan gaan we de verbanden zien gemeente, in de week daarvoor, voor Johannes 21, heeft Heere Jezus hen voor de tweede keer geroepen. Om nu als Zijn apostelen het Evangelie de wereld over te brengen. Om het Evangelie van de gekruisigde en de opgestane Christus te gaan verkondigen over heel de wereld.

We hebben het gelezen in hoofdstuk 20. Dat de Heere Jezus hen gaat zenden.

Christus gaat dus Zijn werk doorzetten. Hij gaat Zijn werk voortzetten door hun bediening. En dan staat er in Johannes 20: 21 dat de Heere Jezus tegen hen zegt:, "Vrede zij u, zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".

Nog een keer, voor de tweede keer en dan blaast Hij op hen en zegt Hij: "Ontvang de Heilige Geest". Wat een bemoediging, wat een versterking voor hen. Nu ze dat nieuwe werk moeten oppakken.

Met andere woorden gemeente, het doel van de verschijning hier in Joh. 21 is hun zending. Net zoals in Luk 5. Nu ook hier in Luk. 20.

En daarom openbaart Zich de Heere hier.
Voor de derde keer.

Heerlijke details, op dezelfde plaats, met een soortgelijk wonder waarmee de Heere Jezus hen de eerste keer had geroepen. Zie hoe alles hier op zijn plek staat. Johannes 21. Het is niet zomaar een toegift. Het is wel overwogen. Gedreven door de Heilige Geest sluit Johannes 21 met dit wonder zijn Evangelie af. Het is het laatste wonder.

Tegelijkertijd is dit wonder een voorbode voor een nieuw begin. Kijk maar in Handelingen, straks. Het staat vol met wonderen die de apostelen in de naam van de Heere Jezus mogen doen.

Een nieuw begin hier. Een nieuw tijdperk. Waarin de Heere Jezus vanuit de hemel Zijn apostelen zal aansturen en de wereld in zal zenden om, om, om het Evangelie aan alle volken en creaturen te verkondigen, met het bevel tot geloof en tot bekering.

We zullen zo meteen de Heere Jezus op de kant zien staan. Er zit ook voortgang in zijn werk. In Lucas 5 ging de Heere Jezus nog mee de boot op. Het schip in. Hier staat Hij op de kant. Hij zal straks vanuit de hemel zal Hij hen ook aansturen. Van op een afstand.

De Heere Jezus had ook gezegd: "Ga maar naar Galilea. Ik zal jullie voorgaan en daar in Galilea zal Ik jullie ontmoeten."

Dus de discipelen die zijn in de tussentijd, nadat de Heere Jezus voor de tweede keer aan hun verschenen was, naar Galilea gegaan. En ze hebben daar hun oude werk weer opgepakt. Ze zijn weer aan het vissen.

Misschien is het u ook al opgevallen hoe levendig Johannes dit allemaal vertelt. En hij beschrijft het op een manier waarop ook het eigene van de verschillende karakters van de apostelen zo mooi naar voren komen.

Het is *uiteraard*, zouden we zeggen, Simon Petrus, wie anders, die hier het voortouw neemt in vers 3. En als je het gesprekje in vers 3 leest dan zie je het als het ware in gedachten helemaal gebeuren. Daar zitten ze. Met z'n zevenen in een huis. En Simon Petrus die daar ook bij zit, zegt op een gegeven moment: "Ik ga vissen"!

En het komt er zo in de trant van: "Ik weet niet wat jullie gaan doen maar ik ga vissen!" En de andere discipelen horen het Petrus zeggen en denken bij zichzelf: "Dat is toch een geweldig idee van Petrus". En zij antwoorden heel spontaan: "Wij gaan met je mee!" En ze gaan gelijk naar buiten. Ze hoeven er niet lang over na te denken. Zo lezen we in vers 3 en meteen gingen zij aan boord van het schip. En in die nacht vingen ze helemaal niets.

Ziet u hoe levendig Johannes het beschrijft.

Het is drie jaar geleden dat ze voor het laatst gevestigd hebben. En nu, gaat de vertrouwde boot gaat weer het water in. Het meer van Galilea in.

En het lijkt wel gemeente, alsof Johannes bij het opschrijven van dit Evangelie daar ook wat aan terug gedacht heeft, aan die drie jaar geleden, want het is de enige keer in het Evangelie van Johannes, dat Johannes zichzelf en zijn broer omschrijft met de naam: de zonen van Zebedeüs.

Zij waren toentertijd bij hun vader in dienst. Ze hadden hun eigen bedrijf: Zebedeüs en zonen.

Zonen van Zebedeüs.
Daar waar ze werkzaam.

Overigens, over de waardering van het feit dat de discipelen hier weer hun oude werk oppakken in afwachting van de verschijning van de Heere Jezus, Die had gezegd: "Ik zal aan jullie verschijnen, wacht op Mij in Galilea, Ik zal jullie voorgaan", over de waardering daarvan, dat de discipelen nu in die tussentijd hun oude werk weer gaan oppakken en gaan vissen, daar wordt door de uitleggers verschillend over gedacht.

Sommige uitleggers die keuren dit handelen van de discipelen af. Die zeggen: "Zij hadden nooit mogen gaan vissen. Zij hadden hun oude werk niet moeten gaan oppakken. Zij hadden juist in volle verwachting moeten wachten tot de Heere Jezus aan hen zou verschijnen.

Anderen zien hier niets verkeerd in. Die zeggen: "De discipelen moesten toch ook eten. Waarom zouden ze de tijd dan niet doden door hun oude werk weer op te pakken. Wie niet werkt zal ook niet eten."

De Schrift zelf geeft er geen waardeoordeel over. Hoe het ook zij, de HEERE God gebruikt en stuurt het zo. Zodat wij daarin Gods heerlijke voorzienige bestuur zien. Dat de discipelen dáár en op dát moment met dát voornemen, net als drie jaar geleden zijn, met het oog op hun roeping en dan dit wonder.

Om gezonden te worden.

Om toegerust te worden.

Het belangrijkste wat de Heere hen door dit wonder dan ook wil leren is dat zij in hun roeping om het Evangelie te preken over de hele aarde, dat zij het daarbij verwachten van de HEERE.

Daarom openbaart Christus hier Zich. Gaat hij hun dingen leren. Richt Hij hun blik op de Zender. Door dat machtige grote wonder.

Dat is de tweede gedachte: De Heere Jezus Die openbaart Zichzelf opnieuw en Hij richt daarbij hun blik op hun Zender.

2. Hij richt daarbij hun blik op hun Zender

De hele nacht hebben de discipelen, hebben daar op dat meer van Galilea rond gevaren. Ze hebben het geprobeerd! Ze hebben gevist! Een hele nacht, jongens en meisjes, ook al ga je maar een uurtje vissen voor de hobby, dat is al lang als je niks vangt. Maar een hele nacht! Zulk ervaren vissers. Zouden ze het na drie jaar verleerd zijn?

Ze vangen niks!

Wat zal de teleurstelling groot geweest zijn.

Maar het is niet dat de discipelen het na drie jaar verleerd zijn om te vissen. Nee, dit gebeurt met een doel. Het is met een reden dat ze niets vangen.

Jezus aan de kant, terwijl de discipelen niet doorhebben dat het Jezus is.

Ze wisten niet dat het Jezus was. En dan horen ze deze man roepen: "Lieve kinderen", zo heeft de herziene Statenvertaling het vertaald, je zou ook heel goed kunnen vertalen met: "Jongens". Net zoals een meester dat kan zeggen tegen zijn leerlingen. In liefde en toch op zo'n manier dat in de aanspraak een gepaste afstand merkbaar is: Jongens...

Hé jongens, hoe is het?

Jongens, hebben jullie niks bij het eten!?

Het antwoord van de discipelen klinkt kortaf: "Nee!"

En dan geeft die Vreemdeling aan de kant, want dat is Hij op dat moment in de ogen van de discipelen, heneen advies: "Jullie moeten je net uitwerpen aan de rechterkant van het schip. En als je dat doet dan zul je zeker vangen!"

En de discipelen doen dat. Proberen kan altijd. Ze gooien hun net uit aan de rechterkant van schip en dan gebeurt het wonder. De vangst is enorm!

Zo veel vissen in één keer. Ze hebben heel de nacht gevestigd, niets gevangen. En nu vangen ze een net vol met vissen. En dan is het Johannes die Hem herkent.

Wie anders?
Johannes.

Gemeente, laten we hier even kort bij stilstaan. Wat voor een groot wonder hier plaatsvindt.
En vooral hoe groot en heerlijk de Heere Jezus Christus Zich hier openbaart aan zijn discipelen en daarmee ook aan ons vandaag.

Want het is de Heere Jezus Die hier laat zien dat Hij alle macht heeft in de hemel en op de aarde.

En wat is dat een troost vandaag! Dat Hij alle macht heeft.
Over overheden.
Over omstandigheden.
Over mensen.
Over dieren.
Over heel Zijn schepping.

Vissen. Hij stuurt ze, de Heere Jezus.
Hij stuurt die vissen naar de rechterkant van het schip. En Hij zegt als het ware tegen hen: "Daar moet je zijn, op dat tijdstip, met zulke grote aantallen".

En de vissen gehoorzamen Hem. Geen enkele vis heel de nacht en op Jezus' bevel puilen die netten uit.

Op een moment gemeente, waarop het eigenlijk niet meer kan, overdag.
's Nachts vang je, overdag is de kans bijna nul.

Wat zitten hier in deze openbaring van de Heere Jezus, over wie Hij is en hoe Hij werkt, wat zitten daar veel lessen in.

Voor zijn discipelen en voor ons.
Als zij straks als apostelen de wereld over trekken en de Heere Jezus als het ware niet meer dicht bij hen op de kant staat. Wat zullen ze dan hier vaak aan teruggedacht hebben. Als ze mensen aan het vissen zijn.

Zichtbaar onderwijs krijgen ze hier.
Aanschouwelijk onderwijs.
Geestelijk onderwijs ter voorbereiding op hun zending. Want daar was deze openbaring voor bedoeld. Het was ter voorbereiding op hun zending. Daarom dit wonder. Maar welke lessen dan gemeente, welke lessen wil de Heere Jezus hier de discipelen leren?

In eerste plaats deze les: De Heere Jezus, Die brengt de onmacht en de onmogelijkheid van de discipelen aan het licht. En wijst daarbij op Zijn kracht.

De Heere Jezus laat hen zien
dat zij zonder de genade van Christus,
dat zij zonder de hulp van Christus,
dat zij zonder de kracht van Christus, niets zullen vangen.
Al werken ze zelfs dag en nacht in het koninkrijk van God.

Hun arbeid zal zonder Jezus zonder resultaat zijn.
"Zonder Mij kunt u niets doen", had de Heere Jezus al tegen hen gezegd.

Als de HEERE, oud-testamenstich gezegd, als de HEERE het huis niet bouwt,
tevergeefs zwoegen de bouwlieden er aan. Salomo.

Dat gold Salomo, dat gold de apostelen. De verkondiging van het Evangelie met
apostolisch gezag, tot fundament van de kerk, kan niet zonder Christus.

Ten diepste gemeente, geldt dit voor ons allemaal, ook vandaag de dag.
En laat ik het vandaag alleen maar betrekken op het werk in Gods Koninkrijk, dan
blijven we ook dicht bij de tekst.
Uw en jouw en mijn inspanning in de kerk, in het Koninkrijk van God, hoe belangrijk
ook, en met welke goede bedoelingen ook, levert niets op als wij het doen in eigen
kracht.

En als wij eerlijk naar ons zelf toe zijn gemeente. Is dat niet wat wij vaak doen. Dat
wij het, misschien onbewust, toch te veel van onszelf verwachten. Ja, we zeggen het
wel: Ik verwacht het van de Heere Jezus, maar dat je tegelijkertijd vaak denkt dat de
vrucht op ons werk afhangt van onze arbeid, van onze woorden, van onze regels,
van onze ... vul het maar in.

"Ja", zegt iemand, "maar, maar, maar God werkt toch ook middellijk? Hij gebruikt ons
toch ook? Hij schakelt ons toch in?"
Ja, inderdaad.

Kijk naar de apostelen, kijk naar hun zending. Maar ook dan gemeente komen daar
alleen de vruchten, is daar alleen resultaat, wanner Christus geeft!
Alleen Hij, alleen Christus kan en moet het geven. En Hij wil het ook geven als we
ons werk echt in volkomen afhankelijkheid van Hem doen.
Als we Hem daarom bidden,
als we Hem daarom vragen,
als we Hem daarom smeken.
God moet het doen!

Soeverein doet Hij het, uit genade.
God bepaalt.
God geeft wasdom.
God geeft vruchten, niet wij.

Wij zijn maar zwak in onszelf maar in Hem zo machtig. Als we het doen in Zijn
kracht.

Dat is het eerste wat de discipelen hier echt leren: Zonder Mij vang je niets. De hele nacht niet. Als Ik het geef dan vang je in overvloed. Dat is het eerste.

De tweede les die wij uit dit wonder kunnen leren is: de Heere Jezus leert Zijn discipelen dat zij mensen zullen vangen voor Christus, niet alleen in Zijn kracht, maar ook op Zijn tijd.

De hele nacht niets.

Het gaat op Christus' tijd: Bij het aanbreken van de morgen barsten de netten van de vissen.

Wat betekent dat?

Gemeente, soms geeft Heere Jezus zichtbaar weinig vrucht op ons werk, maar geeft Hij op Zijn tijd wat Hij goed vindt. Ook als het gaat om het geloof en om de bekering van mensen. Om het vangen van mensen.

Het gaat naar Gods raad.

Het gaat op Zijn tijd.

Het gaat naar Zijn plan.

Kijk, en daarom moeten de discipelen in afhankelijkheid van hun Zender hun werk gaan doen. In het vertrouwen dat de Heere op Zijn tijd de mensen zal vangen.

En wat is dat ook gebleken. De verkondiging van het Evangelie, het vangen van mensen is niet altijd gegaan zoals de discipelen het verwacht hadden. Wat hebben ze ook een tegenstand ervaren. Wat zullen ze soms met hun handen in het haar hebben gezeten.

Wat kan het soms ook voor voorgangers, voor ambtsdragers, voor ouders, wat kan het soms een beproeving zijn wanneer zij zo weinig vruchten zien op hun werk. Maar dat je dan, dat je dan leert, ook vanuit deze geschiedenis, dat je dan toch in vertrouwen en in geloofsgehoorzaamheid door moet gaan. In vertrouwen op de Zender, op de Heere Jezus.

Want Hij heeft geeft!

Maar wel op Zijn tijd en op Zijn manier.

Dat wij zo leren vertrouwen op het werk van Christus en de beloften van God.

Wat heeft de Heere Jezus dit alles hier duidelijk willen maken aan Zijn discipelen door het gebruik van dit wonder. Maar Hij heeft nog meer duidelijk gemaakt gemeente, hier in het onderwijs, namelijk, en dat is de derde les die wij hieruit mogen leren. Niet alleen dus dat, dat het gaat: **alleen in Christus' kracht** en dat het gaat: **op Zijn tijd**, maar ook: **dat Hij erbij is**. Dat Hij met hen zal gaan. Kijk maar. Hij staat op de kant en geeft!

Hun Zender laat de discipelen, die Hij zendt niet alleen.

Hij zal erbij zijn als zij straks de wereld overtrekken.

Hij zal erbij zijn als ze het Evangelie gaan verkondigen.
Hij zal erbij zijn als ze de dood moeten sterven voor de Heere Jezus.
Hij zal erbij zijn als ze in gevangenis zullen zitten.

Straks, als de discipelen na Hemelvaart en, en de uitstorting van de Heilige Geest uitgezonden zullen worden, dan zal Christus zo met hen de wereld overtrekken. Hij zal met hen meegaan door Zijn Geest, met Zijn Woord, zoals Hij hier staat, aan de overkant.

Zij herkennen Hem niet, maar Hij staat er als de verheerlijkte Christus met al Zijn majesteit en kracht en zo, dat is dat beeld gemeente, zo zal Hij straks vanuit de hemel staan.

Vanuit de overkant.

En de discipelen op het schip, op de aarde.

En Hij zal ze sturen met Zijn Woord en met Zijn Geest zoals Hij hier ook bij het meer van Galilea doet. Hij zal hen de weg wijzen naar de juiste plaats.

Wat is dit een geweldige bemoediging voor de apostelen, voor de kerk van de Heere Jezus vandaag.

Dat Christus meegaat.

Dat Christus stuurt en dat Hij Zijn, dat Hij naar Zijn belofte, Zijn kerk nooit verlaat: Ik ben met u al de dagen tot aan het einde. Ik ben met u met Mijn beloften en die zijn zo vast en zeker.

Echt waar, kijk maar, hoor maar:

En Hij zei tegen hen werp het net uit aan de rechterkant van het schip en u zult vinden.

Is het niet waar gebleken!
Hebben ze niet gevonden?

Gods beloften, daar kan je van op aan!

Die zijn zo heerlijk!

Waar en gemeend en vast.

Die zijn zo betrouwbaar.

En in de weg van de geloofsgehoorzaamheid. Want de discipelen die moeten dat net dan ook aan de rechterkant van het schip gaan uitleggen. In de weg van de geloofsgehoorzaamheid ontvang je dan ook die rijke vervulling van de beloften.

Zullen ze alles ontvangen. Zal hun apostelschap grote vangsten geven, een schare die niemand tellen kan. Overvloed. Kijk eens hoe, hoe groot Christus' kerk is geworden door de eeuwen heen. Hoeveel mensen zijn er niet tot geloof en bekering gekomen door de prediking van de apostelen. Daar is het mee begonnen.

Die van zichzelf eenvoudige vissers waren.

Niet welbespraakt.

Geen redenaars.

Vissers.

Wat een grote menigte. Wat een rijke vrucht heeft de HEERE God gegeven in de kerkgeschiedenis. En Hij bouwt Zijn kerk nog steeds vandaag de dag. Het gaat verder op het door Hemzelf gelegde fundament van apostelen en profeten. En daar mogen wij op doorbouwen gemeente, op diezelfde beloften, die in Christus Jezus zo waar, en zo vast en zeker zijn.

Wat is dat een zegen.

God is zo trouw.

God is zo nabij.

Hij is net als toen. Ook vandaag zo dichtbij.

Hij is net zoals bij Zijn discipelen die het niet doorhadden, die zo geploeterd hadden in de nacht, Hij is zo dichtbij.

Hij is zo dichtbij ook vandaag, hier in de kerk waar Zijn Geest is uitgestort.

Thuis. Hij is zo dichtbij.

Hoe dan? Door Zijn Woord en door Zijn Geest.

En Hij hoort al uw woorden, Hij kent al je gedachten.

Hij leest je hart.

Hij weet van de nood van Zijn kinderen,

Hij kent onze vreugde.

Hij kent ook ons verdriet.

En nu vraagt de Heere Jezus van je, als Hij naar je toe komt met Zijn beloften, dat je dan net zoals de discipelen doet wat God van je vraagt.

Geloof maar.

Gehoorzaam maar.

Gemeente, wie dat doet, wie dan komt tot Hem, die bij de Heere Jezus zijn schuld belijdt, die ontvangt zoveel genade.

Die ontvangt vrede,

die ontvangt rust,

die ontvangt altijd alles, op Gods tijd, in overvloed.

Wat een onderwijs. Jezus richt inderdaad de blik op de Zender. En zo richt Hij onze blik vandaag op Hem alleen. Dat u en jij en ik, dat wij zowel in de dingen van het tijdelijke als van het eeuwige leven met al de verantwoordelijkheden die God ons geeft, dat wij het in alles alleen van Hem verwachten.

Dat is ook wat de openbaring van Christus uitwerkt in het leven van Zijn volgelingen. Het is de Heere roept Johannes. Het is de Heere. Het is de Kurios. Wat een geweldige belijdenis.

Laat deze belijdenis gemeente ook bij ons de uitwerking mogen zijn van Christus onderwijs. Als de Heere Zich opnieuw weer aan ons openbaart in de prediking. Dat u het zegt met Johannes en met Petrus: Ja, inderdaad, het is de Heere.

Dat je het zegt in je hart:

Het is de Heere alleen Die Zijn kerk vergadert.

Het is de Heere alleen Die in het werk van Zijn koninkrijk soms ook teleurstelling en moeite geeft.

Het is de Heere Die naar Zijn belofte Zijn kerk nooit alleen laat en het ook nooit zal doen.

Het is de Heere Die op Zijn manier bouwt aan Zijn werk en koninkrijk.

Het is de Heere Die Zijn kerk, maar ook mij persoonlijk alles geeft wat ik nodig heb, wat bijdraagt aan mijn zaligheid.

Het is de Heere voor Wie ik leef.

En dat alleen maar uit genade, alleen genade. Gemeente, dat wij na zoveel jaren dit wonder zo mogen zien en geloven mogen. Dat ik zeg: ja, ik mag Hem kennen deze Heere Jezus, als mijn Zaligmaker!

Ja Heere, U bent inderdaad nog precies dezelfde als toen u zich openbaarde aan de discipelen.

U bent almachtig.

U bent heerlijk.

U bent rijk.

U bent groot in majesteit en liefde.

En U blijft altijd en eeuwig dezelfde.

U bent de Heere.

AMEN